

Naročnina za celo leto
2 K.

Posamezna številka velja
6 vin.

Naročnina se tudi na
pol leta plačuje in se
mora poslati vnaprej.

Cena oznani je za eno
stran 64 K, 1/2 strani
32 K, 1/4 strani 16 K,
1/8 strani 8 K, 1/16 strani
4 K, 1/32 strani 2 K, 1/64
strani 1 K.

Pri večkratnem oznanilu
je cena posebno znižana.

Za oznanila (inserate)
uredništvo in upravni-
stvo ni odgovorno.

Uredništvo in uprav-
ništvo je v Ptuj v
gledališkem poslopiju
št. 3.

Štajerc izhaja vsaki drugi
petek, datiran z dnevom
naslednje nedelje.

Dopisi dobrodošli in se
sprejemajo zastonj.

Rokopisi se ne vračajo
in se morajo najdalje do
ponedeljka pred izdajo
dotične številke vpslati.

Štev. 3.

V Ptuj v nedeljo dne 4. februarja 1906.

VII. letnik

Štajerc v novi obleki in v novi hiši.

Kakor drevo, čim več ga vetrovi majejo, tem bolj globoko zapuša svoje korenine in postaja močnejše, tako se je tudi „Štajerc“ v sedmih letih svojega delovanja v neprestani borbi proti krivici, proti izsesavanju ljudstva in proti sovražstvu do druge narodnosti krepko utrdil, da se sme sedaj ponosno ozirati na svoje plodno delovanje med svojimi prijatelji na deželi. Borili smo se proti hudim in zvitim nasprotnikom, ki jim je vsako sredstvo dobrodošlo, ali resnica, ki je bila in bode vselej na naši strani, končno vendar zmaga in zato smo zmagovali tudi mi. Mi ne skrivamo svojih načel, naš program je jasn, namreč mir med narodoma, naš namen je čist in dober, naša sredstva v boju so bila vselej poštena. Veliko dela, veliko truda in poguma nam je bilo treba, naš list vzdržati, ali kar je nas vedno osrčevalo v hudih urah borbe, to je bila ta velikanska množina naših navdušenih naprednjakov po deželi, naših vrlih somišljenikov med kmetmi, obrtniki in delavci, ki so nam vedno ostali zvesti, čeravno so zato morali trpeti preganjanje in zasmehovanje od zaslepljenih nazadnjaških in starokopitnih svojih nasprotnikov in zato vam vsem tukaj izrekamo svojo najiskrenejšo zahvalo. V tem boju nas je vselej navduševalo prepričanje, da je to, za kar se borimo, ljudstvu koristno, da si ljudstvo le takrat, ako se izobrazi tudi v drugem jeziku, ako ne bode sovražilo svojih sosedov druge narodnosti, ako ne bode sovražil kmet meščana, da si le takrat more izboljšati svoj revni in pomilovanja vredni stan.

Kakšna oseba se naj izvoli za ženitvo.

Vzemi si za soprogo tako, ki je manjša kakor ti. Ne jemlji si pa nobene, ki se glasno krohoti, kajti tudi na smehu se lahko soči, kakoršnega si značaja.

Nikdar si ne jemlji takše, ki se siloma smeje. Vzemi si soprogo, katera šalo razume in vsakotero reč po pravem obraza.

Ne jemlji v zakon takše, ki ji ni nobena stvar po volji in slabo govori o svojih prijateljih in tovaršicah, kadar se od nje od obiska poslovijo. Vzemi takšo, katera zna ljudi prav prirčno zagovarjati, ako se o njih v njeni navzočnosti slabo govori, kratkomočno rečeno, ako se jih opravlja in ogovarja.

Če greš prilično z dekletom na kakšno veselico in ne morete doseči dostojnega in prednega sedeža in si morda radi tega nevoljen in čemeran, dekle pa te tolaži in reče: bodiva le zadovoljna, saj nič ne de, poglavitna reč je le, da se dobro zabavljamo. Lej, tako dekle je „dobra dusica“ in s tako ženko, ki je zadovoljna vselej in povsod, se lahko izhaja in gospodari.

Ako srečaš berača in taistemu meniš kaj podariti, potem ne jemlji nikdar takše, ki bi tebi o ti priliki dejala: morda je ta človek kak slepar, lenuh, postopač, ki pribera denar in krčmo zanese. Če ti torej tako rečeš, ona pa odgovori: „Naj le gre, siromaček! Danes je tako hladno, kaj kozareček pijače bode mu gotovo teknil!“ — lej, tako le hitro vzemi, to je zlata vredna dušica.

Prizadevaj si dalje poizvedeti, kako se zjutraj in kadar se obudi, navadno obnaša. Ako se prebudi in takoj se smehlja, potem jo le vzemi, ne bo ti žal. Ako pa nasprotno že zgoraj, kadar vstane, grbanči svoje čelo in se kisló drži, potem, prijatelj, varuj se take kakor vrag križa, ta ti je zoperna — kakor zarko maslo.

Želja mnogih naročnikov je bila, da naj se „Štajerc“ izdaja v novi, razširjenější obleki in tudi tej želji smo drage volje nstregli, upamo, da se vam takoj na prvi pogled prikupi. Tudi novo, lepše in večje stanovanje si je „Štajerc“ preskrbel, dosedanjí prostori so zanj bili že pretesni in lejte, vse to vam priča, da res in v vsakem oziru napredujemo. Uredništvo „Štajerca“ bode odsedaj v istem poslopiju, le nekoliko korakov višje, in mi bomo, kakor dosedaj, drage volje vsakemu svetovali v njegovih težavah in vsakega svojega somišljenika z veseljem sprejeli, kadar nas obišče. Naša prirčna želja je, da bode „Štajerc“ na skorem vsak teden izhajal. Ne bojimo se boja, močni smo dovolj, le zahrbtnikov, hinavcev in podreptnikov ne maramo, proti tem se tudi v zanaprej postavljamo v boj z najostrejšim orožjem — z uma svetlim mečem. Mi hočemo ljudstvo podučevati, v veri utrjevati in k ljubezni do bližnjega navajati, naši naprednjaki pa poneumnevati, mi hočemo za ljudstvo luč, naši nasprotniki temo, mi želimo ljudstvu omiko, naši nasprotniki pa ga hočejo imeti vkle-njenega v srednjeveške verige klerikalizma in suženjstva. Prepričanje, da se vojskujemo le za pravične stvari, nas bo tudi zanaprej tolažilo in hrabilo v hudih urah časnikarskih nezasluzenih napadov, dokler ne dosežemo končne zmage svojih plemenitih načel — in zmaga naposled mora biti naša! Torej, ljubi naši somišljeniki, dragi in razsvitljeni napredni možje, žene, dekleta in fantje, kjerkoli ste po Slovenskem, mi se z vsem zaupanjem zanašamo na vas, da bote kakor en mož vselej stali z nami, saj se mi borimo le za vaš blagor in vašo korist.

Ne jemlji nobene osebe, ki je tujim ljudem boljša in ljubeznivejša kakor domačim. Mlado dekle, katero svoje mične nasmehljaje shranjuje za tujce in proti svojim domačim se osorno vede, nikdar ni za srečno zakonsko življenje.

Ako ti kako osebo počastiš s svojim obiskom in tista te pusti pol ure čakati, dokler se tebi vsa nalípana ne prikaže, potem pazi — ne jemlji take v zakon. Ako pa takoj pride, prijazna, pametno poglajena in v domačem oblačilu, lej, to je vrló in praktično dekle: z vsemi prsti jo vzami, posebno, ako se zavoljo svoje priproste domače obleke ne izgovarja.

Ako ima kako mlado dekle brate in tisti jo trmasto in brez vzroka sovražijo, taisto vzami, taka ti bo zanesljivo dobra tovaršica.

Vzami si tako dekle za ženo, ki svojemu očetu rada postreže in mu celo semtertje fajfo nabasa, ki skrbi za red in snago očetove sobice, ki se očetu prismehlja, ki se mu ljubezljivo in odkritosrečno priljuje ter njemu podnosne brke (šnupart) zasučé in pobika. Mlado dekle, katero skrbi za očeta, da je njegova obleka vselej osnažena, da je dalje oče vedno po očetovski z njo zadovoljen, tako dekle, rečem ti, bode pridna in zvesta ženka. Srečen je oče, ki ima tako hčerko in srečen je taki fant, ki jo za ženo dobi.

Ne jemlji si za ženo take, ki je neumno pobožna ter zapisana v vsaki mogoči bratovščini. Pobožnost sicer pristoja posebno nežnemu lepemu ženskem spolu, ali taka v resnici nikdar ni prav pobožna, ona to dela le na videz, le zato, da jo ljudje hvalijo; sam sebi pa bi si žnjo nakopal križ, ki bi ti bil neznosen. Kake nepobožne ženske pa se tudi varuj.

Naposled, in to ti naj je glavno vodilo, ne jemlji za ženko dekleta, ki ne bere rada „Štajerca“. S tako bi dobil le neomikano hinavko, ki nima nobenega smisla za pravo, napredno in srečno življenje.

O delokrogu krajnega šolskega sveta.

V zadnjem članku smo razložili, da se v krajni šolski svet izbirajo člani 1. kot zastopniki šole (nadučitelji). 2. kot zastopniki verske občine (župnik) in 3. kot zastopniki politične občine. Kadar so člani šolskega sveta izvoljeni, skliče okrajni glavar sejo, da se izvoli novi načelnik. Taki seji predseduje najstarejši član, ali pa stari načelnik krajnega šolskega sveta. Voli se z listeki, kdor dobi nadpolovično večino glasov, tisti je pravilno in postavno izvoljen. In tako izvoljeni prevzame takoj vodstvo v krajnem šolskem svetu.

O sejah kr. šol. sveta. Krajni šolski svet se shaja k svojim rednim sejam najmanj vsako četrletje. Ako pa potreba in nujnost kaže, sme načelnik sklicati sejo, kadar hoče; načelnik mora končno sklicati sejo tudi takrat, ako to zahtevata dva člana kr. šol. sveta. In to, kaj krajni šol. svet pri seji sklène, je že obvezno za vsolane občine.

Kr. šol. svet veljavno sklepa: 1. ako se povabijo vsi člani, 2. ako je načelnik navzoč in 3. ako je vsaj polovica vseh članov pričujoča.

Kdor se hoče pritožiti proti kakemu sklepu kr. šol. sveta, mora to storiti pri kr. šolskem svetu in sicer tekom v 14 dni po seji. V tem slučaju sklep nima obveznosti ali veljave, dokler se na višjem mestu ali v novi seji o tej zadevi ne določi kaj novega.

Zgodi se pa včasí, da se mora v kaki seji kr. šol. sveta razpravljati o kaki zadevi, ki se tiče kakega pričujočega člana, recimo nadučitelja.

Darovi.

Večni Sodnik je sedel na svojem tronu ter je poklical pred sebe vse velikaše sveta, ki so kedaj ljudstvo vodili ali nad njim vladali.

Večni Stvarnik je pravil Mozesu: „Kaj si dal svojemu ljudstvu?“

Mozes: „10 božjih zapovedí.“

„In kaj je ljudstvo napravilo iz njih?“

„Greh!“

Potem je vprašal cesarja Karola Velikega: „Kaj pa ti si dal svojemu ljudstvu?“

„Altar!“

„In kaj je ljudstvo napravilo iz altarja?“

„Grmado, na kateri je po nedolžnem zažigalo dozdevne coprnice in svobodomisleče duhovnike.“

Nato se je obrnil k cesarju Napoleonu: No, in kaj si dal ti svojemu ljudstvu?“

„Slavo!“

„In kaj je iz nje ljudstvo naredilo?“

„Sramoto!“

In tako je vprašal še tega ali onega, ali vsak se je pritoževal, da je ljudstvo njegov dar obrnilo v hudobijo.

Naposled je vprašal večni Oče Kristusa: „Moj ljubi sin, kaj si ti dal ljudstvu?“

„Mir!“

„In kaj so iz tistega naredili?“

Kristus je obmolknil. S prebodenimi rokami si je zakril svoj sveti obraz ter se je milo razjokal.

V tem slučaju mora dotični član oditi, dokler se sklepa o njegovi stvari.

Kadar je kaka zadeva nujna, recimo, kadar se gre za šolske zamude in se ne more počakati do prihodnje redne ali izredne seje, potem more načelnik vse potrebno sam ukreniti, le pri prihodnji seji mora o tem zbranimu kr. šol. svetu poročati, da se mu to uradno od članov odobri.

Kake pravice ima kr. šolski svet? On ima skrbeti, da se šolske postave in naredbe višje šolske oblasti v šolskem okrožju natanko izpolnjujejo. Zlasti pa ima po § 14 šolske postave pravico:

1. nadzorovati šolski denar in šolska vrednostna pisma; šola ima morebiti kak šolski fond ali kako ustanovo (šifungo) in tu kr. šolski svet je pravi oskrbnik takega šolskega imetja;

3. kr. šolski svet mora paziti, v kakem stanu se nahaja šolsko poslopje, nadzorovati šolska posestva (hlevi, škedenj, vrt itd.) in šolsko orodje in o vsem tem se mora voditi natančen zapisnik (inventarij);

3. kr. šolski svet mora ubogim učencem preskrbovati potrebne šolske knjige in druge potrebščine za šolo, dalje mora za šolo preskrbeti sredstva, ki so potrebna k šolskemu poučevanju, recimo: zemljevide, kreda, table itd.

4. Za vse šolske stroške mora sestaviti letni proračun.

5. O izdatkih za šolo predložiti mora okrajnemu šol. svetu račun.

5. Dalje ima kr. šol. svet dolžnost, sestaviti letni zapis v šolo, mora stariše tistih otrok, ki so za šolo sposobni, naj poprej opomniti, ako otrok ne pošilja v šolo, ako se to pa večkrat zgodi, ima kr. šol. svet dolžnost take nemarne stariše ali njih namestnike naznaniti okr. šol. svetu, da se jih kaznuje.

7. Kr. šolski svet ima pravico določevati, kedaj naj se pričenja s šolskim poukom, seveda učnih ur ne sme skrajševati. Ob enem ima kr. šol. svet posebno pravico in dolžnost, da se šolski pouk tako, kakor je predpisan, natanko izvršuje.

8. Kr. šolski svet tudi nadzoruje, kako se vede učiteljsko osebje v šoli in zunaj šole, on gleda tudi na to, kako se učenci zunaj šole obnašajo in učiteljstvu pomaga, da se šolarji strogo držijo reda.

9. Kr. šolski svet ima pravico dovoliti nadučitelju (vodji šole) tri dni odpusta, ali o tem se ima takoj poročati na okr. šolski svet.

10. Kr. šol. svet ima po možnosti poravnati prepire med učiteljskim osebjem, kolikor se taki prepri tičejo šolskih zadev.

11. Kr. šolski svet sme na obč. zastop in na višje šolske oblasti vprašanja dajati zaradi šole ali kako pojasnilo v šolski zadevi odposlati.

12. Gledé učnega načrta, zlasti kar zadeva poljedelski in obrtni nadaljevalni tečaj) kakor tudi gledé učnega jezika, sme staviti predloge.

13. Kr. šol. svet zastopa na zunaj šolsko občino in oskrbuje, da šole v šolski občini imajo potrebne uradnike in sluge.

15. Konečno kr. šolski svet preskrbuje učiteljskemu osebju potrebno stanovanje, za šolo nabavlja kurjavo, plačuje luč in oskrbuje, da je šola tudi vselej snažna, umita in pobeljena.

To so splošna opravila kr. šolskega sveta. Upamo, da smo prišli v pravi čas s svojim pojasnilom ter da se bodo od sedaj člani kr. šolskih svetov zavedali, katere pravice jim po postavi pristojajo.

Srbija in veleizdajalstvo naših prvakov.

Zdaj se o ničem drugem toli ne govori in ne piše kakor o carinski vojni med Avstrijo in Srbijo; hočemo vam tu povedati nekaj podatkov, da boste stvar dobro zastopili, zlasti pa zgornji napis.

Srbija je bila dozdej le državica škandalov in umorov. Lahkoživi kralj Milan je prodal svojo krono in svoj tron za par tisoč goldinarjev, njegov sin, kralj Alexander, si je vzel za ženo dvorno damo Drago Mašin, in ko so tega zarotniki umorili, prišel je na tron sedanji slavnati kralj Peter, in tistega imajo zarotniki popolnoma v oblasti, da si ni ne po dnevu ne po noči varen

s svojim življenjem. Naša Avstrija in presvitli cesar so že veliko dobrega storili za to Srbijo. Ali ta nevhvaležna Srbija je zdaj sklenila carinsko pogodbo z bolgarsko državo, in naše cesarstvo je s tem hudo zadeto; za naše pridelke je Srbija zaprla mejo, in ako je naša država nasprotno zaprla mejo srbski živini in to mora storiti, ako noče zgubiti ves ugled, se je s tem meso tako podražilo, da so cene že neznosne. In zdaj čujte in strmite, kako se pri tej carinski vojni Srbije z našim presvetlim cesarjem obnašajo naši prvaki in naši listi „Slovenec“, „Slov. Narod“, „Domovina“ in drugi. Njih obnašanje in pisanje je naravnost veleizdajalsko, nezaslišano, oni kratkomalo želijo, da Srbi, sovražniki avstro-ogrške države, nad našim presvetlim cesarjem zmagoje.

„Slovenski Narod“ piše o tej stvari sledeče: „Mi Srbiji naravnost želimo, da bi z vso odločnostjo nadaljevala borbo proti avstrijskim zahtevam, zakaj prepričani smo, da se mora avstrijsko početje, započeto protisrbsko-bolgarski carinski zvezi, završiti z veliko blamažo v škodo Avstrije, samo ako bosta Srbija in Bolgarija složno vztrajali kot zaveznici druga poleg druge.“ Celjska „Domovina“ pa je o tem napisala takole: „Srbija se ni udala in to je gotovo častno ter ima važne posledice. Vsa Srbija se je vzdignila, da odbije nesramne napade Avstro-ogrške države na Srbijo.“ — V enakem veleizdajalskem zmislu so pisali tudi drugi prvaki in klerikalni naši listi, tisti listi, ki vedno toli kričijo: „Vse za vero, dom in cesarja!“ Tisti farizejski ljudje, ki na svetih krajih, na svojih shodih in na vaakem kraju se udarjajo na svoja prsa in upijejo: „Vse za dom in cesarja!“, snujajo zljaz Srbijo proti našemu avstro-ogerskemu cesarstvu in proti našemu vladarju, presvetilemu cesarju. To hinavstvo in to licemerstvo je tem bolj predrzo in nesramno, ker ravno tisti listi in tisti ljudje poštene in lojalne Nemce po Avstrijskem vselej psujejo s „Prajzarji“, ki baje škilijo preko avstrijske meje v Nemčijo! Kmet, zdaj vidiš, kdo je zvest cesarju, ali mi, ali tak hinavski prvaki Slovenec in taki listi, ki javno kličejo sovražnika na boj proti naši presvitli cesarji hiši! V cerkvi in v listih in na shodih se neprestano blebete puhlo in hinavsko: „Vse za vero, dom in cesarja!“ kakor bi bil le Slovenec zvest cesarju, Nemec pa ne! Ali zdaj so pokazali pravo barvo. Ljubljanski župan Hibar in dr. Tavčar se vozita vsako leto k cesarju beračit, naj se usmili Ljubljancev ter jim odpusti izposojeni denar, češ, mi smo svojemu cesarju najzvestejši podaniki, mi to zaslužimo, na drugi strani pa ravno tistemu svojemu presvetilemu vladarju želijo, da bi bil od sovražnikov premagan! Ali to ni sramota, hinavstvo in veleizdajalstvo, kakšnega še nismo doživeli in nad katerim strme vsi pošteni in cesarju zvesti ljudje? In k ljudem take vrste in k takim listom bi mi, Slovenci, imeli zaupanje? Ne, nikdar ne! Kmet, obrtnik in delavec, odprti oči, ne daj se prevariti od enakih veleizdajalskih hinavcev in listov, ki hočejo le tvojo nevednost, ki ti hočejo vzeti zvestobo do vladarja, našega presvitlega cesarja, in dobro si zapomni, da te ljudje take vrste vlečejo le v nesrečo.

Dopisi iz Štajerskega.

Do Možganc. V zadnji naši številki smo priobčili temeljito in prav premišljeno razpravo: „Volitve v obč. šolski svet se bližajo“ ter smo tisto številko blagohotno poslali vsem obč. predstavništvom v ptujskem okraju, da izvejo naše mnenje. No naši klerikalci in prvaki vsako, tudi najnedolžnejšo in najpoštenejšo stvar slabo tolmačijo in tako smo tudi mi dobili od možganske občine jako impertinenten dopis, ki je poln psov in napadov na naš list, in se nam v tem dopisu podtikajo stvari, o katerih se nam še sanjalo ni. Občina konečno tudi piše, da nas vtakne zaradi tiste poslanske številke v celjsko žabo in mariborškega klerikalnega prismojence. Verujte nam, da se mi za ta dva lista toli brigamo kakor za lanski sneg. Ali eno moramo vendar pribiti, da je vas deset Možgančanov v celem velikem ptujskem okraju edinih, ki naš dober nasvet pačite, pomilovanja ste vredni v svojem zaslepljenem sovraštvu do nas. Vprašajte eno ali drugo sosednjo občino, in vsaka vam potrdi,

da nasveti o šoli v naši zadnji številki so pisani le v korist mladine in ljudstva in mi z ogorčenjem zavračamo vsako enako podlo napadanje. Mi smo sicer vas hoteli pustiti v vaši neumnosti, nismo vas smatrali za vredne odgovora, ali ako odgovarjamo, delamo to le zato, naj svet izve, kako stališče zavzemajo nekateri Možgančani, kadar se gre za tako važno stvar kakor je šola in mi mislimo, da teh deset Možgančanov od svojih lastnih pristašev dobijo kako brco za svojo bedarijo. Celi svet naj izve imena teh klerikalnih, le Fihposa vrednih mož, ki so se pokazali kakor največji sovražniki šole. Varnjate se, napredni moške, družbe takih, ki se dajo voditi od klerikalnih tepcev, ki bi najraje seveda videli, da šol sploh na svetu ni. Dalje še omenimo, da ti modrijani niso bili zmogni pisma sestaviti, temveč jim ga je spisal en „študiran“ gospod, ali pa se skuhal v farovžu. Njih podpisi pa so tako slabo namazani, da se spozna, v kako šolo so najbrž ti duševni revčki hodili, in ti ljudje se nas predrznejo podučevati? Evo vam imena teh junakov žalostne postave: Fr. Quar, Fr. Kekec, V. Sok, A. Antolič, V. Donaj, J. Šegula, J. Obrnan, J. Bezjak, S. Geč, M. Valenko.

Rogaška Slatina. Dne 18. t. m. smo tu imeli „Zadružni shod“, ki ga je sklical g. Gorjup, ali že v začetku moramo pribiti in obžalovati, da se ta revček sili v take reči, katerih prav nič ne zastopi. Obžalujemo dalje, da se je tisti gospod tudi tako daleč spozabil in se pajdaši z ljudmi, ki so klerikalni podrepani, kakor sta Košak in Koražije. Majster Košak je pred kratkim vpil: Slatinski nemškutari uživajo naš kruh, zemlja je naša! Ali mi mu tukaj zagromimo v njegova kosmata klerikalna ušesa, da, ako bi on ne imel od Nemcev dela, bi mu potem gotovo kmalu prešlo vpitje: zemlja je naša! Naše slavno občinstvo opominjamo, naj zapoje takim tičem drugo pesem in jih ne jemlje v delo, potem ne bodo hodili tako napuhnjeno ter ne bodo psovali nemške stranke, od katere dobivajo svoj zaslužek.

Opomba uredništva. Ako je bik siten, vzdigne se mu korito in kmalu postane krotek; ne pitajte klerikalnih in nazadnjaskih vriskačev, ne naročajte si ničesar pri njih, in kmalu se jim ohladi njihova vroča klerikalna kri.

Iz Podrede. Takaj imamo župnika Vaupotiča, ki je sem prinesel s seboj dva želodca in mu sodi bolj, da bi bil kak zakoniti advokat kakor dušni pastir in božji namestnik. Mastno računati zna kakor malokdo drugi in ljudje v Dramljah, kjer je bil kaplan in na Skomru, kjer je bil župnik, so bili veseli, ko je od njih odnesel žegnana kopita. Pred leti je bil brez službe, prezvišeni knezoškof dobro pozna tega „ljubega gospoda“ in so se dolgo obotavljali, vzeti ga nazaj. Pred leti je imel v Dramljah sodnijsko preiskavo zaradi svoje sestre in več prav debelih pogreškov ima Vaupotič na svoji črni umazani vesti. Za poroke jemlje 24—25 kron, za vpe-ljavanje 2 K, za krst 1-70 K in za previdenje bolnikov po 2 K zadnjič pa se je celo v cerkvi tako surovo obnašal pri nekem pogrebu, da so se vsi sgrazali, ko je tam vpil in terjal pogrebščino za 6 K. V šoli v Pečici je bil od jeseni le trikrat, akoravno vleče na leto prav mastno plačo za pot. Za spomine za rajne pobira na leto denar, ali moli le par mesec, potem preneha. Tako pa niso delali Kristusovi namestniki, kakor nekateri sedanji, pred vsem pa naš g. Vaupotič, ki pobira le krivičen denar in že zdaj živi v sovraštvu s polovico faranov. Kmalu vam o njem povemo še več. Tebi pa, ljubi Vaupotič, prav po prijateljsko svetujemo, „nučaj pamet, drži se predpisov gledé taks pri pogrebi in porokah, da te ne zadene pravična roka postave in potem bodi uverjen, da te pustimo pri miru in te bomo spoštovali.

Iz Bizeljskega. Dragi Štajerc, naznanjam ti, kako nas naš g. župnik Pavlič s kancelna pozdravljajo: za svinje, za sleparje in nepridneže nas imajo. Že prav! Ali mi mu tu povemo tudi kaj za ušesa. Naš mil. knezoškof naročili so moliti in zvoniti, da bi ljudstvo dobilo dobre duhovnike in dušne pastirje. Ali mi pri nas imamo duhovnike, ki radi v židovskih oštarijah posedavajo, kvartajo in potem se ne čudimo, da se jim pridige po nedeljah ponesrečijo in na kancelju le otrobe vežejo. Na teba, ljubi Štajerc, imajo župnik tudi veliko jezo. En župnikov pod-